

gernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde [19], og

b) et enkelt elektronisk net eller en platform af elektroniske net på tværs af medlemsstaterne.

2. Kommissionen vurderer senest den 31. december 2006 de resultater, der er opnået som følge af stk. 1, og kan efter proceduren i artikel 27, stk. 2, vedtage gennemførelsesforanstaltninger for at lette overholdelsen af artikel 19 og 21.

Artikel 23

Tredjelande

1. Hvis udsteders registrerede hjemsted er i et tredjeland, kan den kompetente myndighed i hjemlandet undtage udsteder fra kravene i artikel 4-7 og artikel 12, stk. 6, artikel 14, 15 samt 16-18, såfremt det pågældende tredjeland lovgivning indeholder ækvivalente krav eller udsteder opfylder kravene i lovgivningen i et tredjeland, som den kompetente myndighed i hjemlandet betragter som ækvivalente.

De oplysninger, der er omfattet af kravene i tredjelandet, skal imidlertid indgives i overensstemmelse med artikel 19 og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 20 og 21.

2. Uanset stk. 1 er en udsteder, hvis registrerede hjemsted er i et tredjeland, undtaget fra kravet om at udarbejde årsregnskab i overensstemmelse med artikel 4 eller artikel 5 før det regnskabsår, der begynder den 1. januar 2007 eller senere, på betingelse af, at udstederen udarbejder årsregnskabet i overensstemmelse med internationalt accepterede standarder, jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 1606/2002.

3. Den kompetente myndighed i hjemlandet sikrer, at oplysninger, der offentliggøres i et tredjeland, og som kan have betydning for offentligheden i Fællesskabet, offentliggøres i overensstemmelse med artikel 20 og 21, selv om sådanne oplysninger ikke er regulerede oplysninger i henhold til artikel 2, stk. 1, litra k).

4. For at sikre ensartet anvendelse af stk. 1 vedtager Kommissionen gennemførelsesforanstaltninger efter proceduren i artikel 27, stk. 2,

i) hvorved der etableres en mekanisme, der sikrer ækvivalens mellem oplysningskravene,

herunder til årsregnskaber, i dette direktiv og oplysningskravene, herunder til årsregnskaber, i henhold til et tredjelandets love eller administrative bestemmelser

ii) som fastslår, at det tredjeland, hvor udsteder er registreret, som følge af sine nationale love og administrative bestemmelser eller praksis eller procedurer baseret på de internationale standarder som er opstillet af internationale organisationer, sikrer ækvivalens med oplysningskravene i dette direktiv.

Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 27, stk. 2, de nødvendige afgørelser på betingelserne i artikel 30, stk. 3, om ækvivalens med de regnskabsstandarder der benyttes af tredjelandsudstedere senest fem år efter datoen i artikel 31. Hvis Kommissionen fastslår, at regnskabsstandarderne i et tredjeland ikke er ækvivalente, kan den give den pågældende udsteder tilladelse til fortsat at benytte disse regnskabsstandarder i en passende overgangsperiode.

5. For at sikre en ensartet anvendelse af stk. 2 kan Kommissionen efter proceduren i artikel 27, stk. 2, vedtage gennemførelsesforanstaltninger, som definerer, hvilken type oplysninger offentliggjort i et tredjeland der har betydning for offentligheden i Fællesskabet.

6. Virksomheder, der har registreret hjemsted i et tredjeland, og som skulle have været godkendt i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 85/611/EØF eller, for så vidt angår porteføljepleje, i henhold til punkt 4, afsnit A, bilag I til direktiv 2004/39/EF, hvis de havde haft registreret hjemsted eller — for så vidt angår et investeringsselskab — hovedkontor i Fællesskabet, er ligeledes fritaget for forpligtelsen til at sammenlægge deres besiddelser med moderselskabets besiddelser efter kravene i artikel 12, stk. 4 og 5, forudsat at de opfylder tilsvarende uafhængighedskrav som administrationselskaber eller investeringsselskaber.

7. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre ensartet anvendelse af stk. 6 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 27, stk. 2, gennemførelsesforanstaltninger, som fastslår, at et tredjeland som følge af sine nationale love eller administrative bestemmelser har sikret ækvivalens med